

יוזל ברינר במעבר מנדלבאום
ראש מכוסה, לא פנוי לשביות

התוצאה: בילוי חנים עם שתיים מהעובדות. פנינה שוסטק ויוזי קוטס. כתמורה הודיע שחורי לגזה פליישהקר שבמשרה נתקבלה תלויה נגדו על ניהול בית-בושת. במשך תקופה ארוכה נכשלו בזה אחר זה כל מבצעי מדור הבילוש נגד בתי-בושת ויצאניות. אז התעורר חשד כי מישהו מאנשי המדור משמש כמשרתם של שני אדונים. עיקוב מתמיד הוצמד לכמה חשודים. שחורי נתפש בשעות הערב, כשיצא מבילוי אצל אחת מידידותיו. כשנודע דבר מעצרו, שכחו ידידותיו את מפורטות על יחסיהן עם השומר. ארבע הנערות ובעל הדירה בשדרות ח'ן היו העדים הראשיים נגד ידיום שמשון שחורי. כשיועמד בקרוב למשפט בפני בית-דין מש' מעתי של המשרה.

עוד בנובמבר 1958 התודע הבלש החרוץ אל מגדו קליין, שהיתה ידועה למשרה כמנהלת בית-בושת בדירתה שבשדרות נור-דאו 25 בתל-אביב. באותו מקום הכיר את אורה וזבי, המוכרת כיצאנית פעילה, בא איתה ביחסים מיניים שם ובדירתה של אור' רה, ברחוב אהרונסון 2 בתל-אביב. כמוכן ששחורי לא העלה על דעתו להודיע למפקד דיו שבאותו מקום מנהלות ידיוותיו גם בית-בושת בתשלום. **בילוי עם תמורה.** אכבודת אלה אולי לא היו מתגלות לעולם, לולא הוטלה על שחורי משימת העיקוב אחרי דירתו של גזה פליישהקר בשדרות נורדאו. שחורי גילה חיש מהר שאמנם מתנהל שם בית-בושת. הוא לא רץ להודיע על הגילוי לממונים על המדור. להיפך. במקום זאת עלה שחורי לדירה, הציג עצמו ככידד בפני בעל המקום.

שיפת כשחק את המשחק הזה כדי לתת פיר-סומת לספרו, הסבירו היודים הנדהמים שדאגו לו. למזלם הרע לא היתה המשרה משוכנעת בטענה זו כמוהם.

אסונות

חזרה למעגל

אסתר כהן היתה אחת הפעילות שבנערות רחוב בן-יהודה והטילת התל-אביבית. ה' צעירה התימנית בת ה'19, פירנסה בארבע השנים האחרונות, מאז עזבה את בית הוריה, את יעקב בן אברהם (24), בנו של ערבי שהתגייר ונשא לו אשה אשכנזיה. העיבדה שיעקב היה נשוי ואב לילדים לא הפריעה לה. בהנהגתו המקצועית שיגשג עסקם המשותף.

ימי המנוחה היחידים שידעה היו בבית הכלא. כשהשתחררה מיהרה לחזור אל יעקב. הוא אמנם היה מכה אותה לפעם לפעם, אבל היא התגאתה בעובדה שנשאר נאמן לה, הלכה אחרי ממלון למלון.

לדא מנוחה. השבוע קבע הוגג את תחנתו במלון גוטליב ברחוב אהרונסון 5. עם הדירה החדשה בא גם גילוי חדש. לאס' תר התברר שיעקב שוב אינו נאמן לה. בליל שבת בתצות, כאשר בא יעקב לחדרה, היתה תשובתה של אסתר: לא!

"די ליו עובב אותי במנוחה!" צעקה אסתר. יעקב רדף אחריה. היא נמלטה אל המרפסת נאחזה במעקה. ברגע בו ניסה יעקב לנתקה מהמעקה, שמעו השכנים חבטה עמר מה. הם גילו כי המרפסת הרעועה התמוטטה, ובני הוגג נפלו לרחוב מהקומה ה' שניה. הרופאים בבית-החולים הדסה נאלצו לתפור את פניה של אסתר. יעקב יצא רק בפצעים קלים. הוא נפל ישר על גופתה של אסתר.

"סוף סוף היא תוכל קצת לנחם," אמרו שכניה של אסתר. הם טעו בהערכתם. יומיים אחרי שהובאה לבית-החולים, בא לשם יעקב, הציג עצמו כבעלה, החזירה למעגל העבודה.

משטרה

אשרתם של שני האדונים

המשימה החשאית שהוטלה על השומר שמשון שחורי, איש מדור הבילוש המרכזי, היתה להתחקות אחר הבית שבשדרות ח'ן 57, שמפקדיו חשדו שמתנהל בו בית-בושת.

במשך שבועיים בדיוק עקב שחורי אחר הנעשה באותו בית. ב'14 בדצמבר הוא הגיש לממונים עליו דו"ח, שממנו התברר כי חשד היה בלתי-מבוסס. שחורי קבע ב' ודאות כי בדירת החשוד גזה פליישהקר לא קיים בית-בושת.

לא עבר חודש מהיום שבו הגיש השומר החרוץ את הדו"ח והוא נעצר על-ידי חב' ריו, הואשם בשיתוף פעולה עם יצאניות ובעלי בתי-בושת. חקירה קצרה בקרב מס' פר פרוצות ותיקות אישרה לאנשי המדור כי שחורי הצעיר (26), הנשוי, אב לילד וה' מצפה לילד נוסף, היה יודין הטוב של הפרוצות, נהג להודיע להן על כל מה ש' התבשל נגדן במשרה.

השבוע, כשחתם מפקד מחוז תל-אביב, ניצב עמוס ב'גוריון על כתב האישום בן השעת הסעיפים נגד שחורי, התברר כי אותה דירה בשדרות ח'ן לא היתה המקום היחיד בו מצא שחורי יודים טובים.

פגישה על הגבול חמשי-ש דקות. אחריה הוטסה על-ידי המצלמה השחורה הגדולה של אנשי מורו. בסרט הסופי תפוס ה' תכוא תשובתם של גולדה מאיר או אבא אבן לשאלתו של השליח מהוליווד.

פשעים

מן הכלא - ובחזרה

"אני אבוד, אבל את החברים שלי לא אדפוק!" אמר לפי גירסת אחד הצהרונים בנימין זאב יפת (24), החשוד בזיוף תוצ' אות הבחינות שלו במשפטים, באוניברסיטה העברית בירושלים.

גיבור הפרשה, שהכחיש את הציטוט שנכ' תב בשמו, האיץ בחבריו לשלוח מכתבי מח' אה למערכת אותו צהרון, נמצא אותה שעה במעצר. יפת רחב-הכתפיים, שספרו נעליים מסומרות, יצא לאור לפני שלושה שבועות, נאסם אף בהאשמות נוספות:

● ארגון זיופים לטובת סטודנטים אחרים בפקולטה, כולל הסטודנטיות שלמדו אתו. ● קבלת כסף תמורת שרותים אלה, ש' אישטרו לאותם הסטודנטים לעבור את בחי' נות השנה.

יפת, בעל התספורת הקצרה, הכחיש את כל ההאשמות. "אני לא עשיתי זאת," התחזה לפני אחיו שבא לנחם אותו, סיפר לו כי אביו, סגן מנהל משרד-הסעד, לקה בהתקפת לב חמורה. "אני מודה רק שזיפתי את חתי' מת הפרופסור קלינגהופר בפנסק-הלימודים שלי, כדי שאהיה רשאי לגשת לבחינות."

קשרים אישיים לזיופן. הסתבכותו של יפת במעצר המשטרתי לא היתה פשוטה. גם אילו זיפף באמת את הבחינות לא היה בכך פלא. כי יפת נכנס למעגל-קסמים ש' סיבך אותו.

לפני חודשים אחדים אחרי ההופיע ל' שירות מילואים בצה"ל, אחרי שהצבא סירב לשחרר אותו לאותם הימים, כדי שיוכל להתכונן לבחינותיו.

האיחור הוביל את יפת לבית-הכלא ה' צבאי, שם בילה תקופה ארוכה. בגלל הישיבה בכלא הצבאי לא היה יכול להתכונן לבחינות שנקבעו למועד השני. הוא נכשל. אילו רצה לזיפף את ציוניו היה יכול לעשות זאת בקלות רבה. כי במשרד הפקול' טה למשפטים, הפתוח כמעט לכל אדם ש' נכנס לבנין בקריית-האוניברסיטה, היו לסופר הצעיר קשרים הדוקים עם כמה עובדים. הם היו עושים לו שירות זה בחינם.

תכמים פרסומת? השבוע לא היה ספק כי ציוניו של יפת ושל סטודנטים אחרים בפקולטה למשפטים היו מזוייפים. השאלה היחידה שהתעוררה היתה: מי זיפף אותם? האם שילמו הסטודנטים בעד תיקוני הציונים?

יפת, שהובא הארכת מעצרו לפני שופט' השלום הירושלמי יוסף חריש, הוסיף להכ' חיש את ההאשמה. הוא ניסה להיתלות ב' טענה הברורה כבר כמעט לחלוטין, כי כתב ידו לא היה על רשימת הציונים. המשרה התקשתה לגלות מי ביצע את העבירה ה' סכנת של הזיוף, נטתה להשחנע כי יפת לא עשה זאת.

גם הטענה כי יפת קיבל כסף תמורת זיוסיו נראתה מעורפלת. "אני מסתובב אתו ערבים שלמים בירושלים," סיפר השבוע אחד מידידיו, המתמחה במדעי-המזרח. "אף פעם לא ראיתי אצלו עודף כסף."

גם ידידיו האחרים של יפת סירבו להא' מין כי יש לו יד בקבלת השוחד. "אני חושב

בשיחה עם הפכנאי

בשיחה עם אד מורו

"הפליטים כבר התייאשו, מה תשובת ישראל?"

Kari